

Glasi slovenski dnevnik v
Združenih državah.
Ishaja vsak dan izvzemli
nedelj in praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

100 iztisov
KOLEDARJA za letošnje leto ima-
mo v zalogi. Kdor rojakev ga še ni
ma, naj hitro poseže po njem in nam
dopušče 30 ct., kar se tudi lahko v
poštnih znamkah zgodi.
Upravišnje "Glasa Naroda",
82 Cortlandt St., New York.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 67. — ŠTEV. 67.

NEW YORK, TUESDAY, MARCH 22, 1910. — TOREK, 22. SUŠCA, 1910.

VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

Iz delavskih krogov. Proti bankam.

ORGANIZACIJA FEDERATION
OF LABOR ZA DRŽAVO IL-
LINOIS POZIVLJA SVO-
JE ČLANE, NAJ DVI-
GNEJO SVOJ
DENAR.

Štrajk v papirnicah še vedno ni kon-
čan in se je razširil na dr-
žavo Maine.

POLOŽAJ V PENNSYLVANII.

Chicago, Ill., 21. marca. Tukaj-
šnji oddelek velike organizacije A-
merican Federation of Labor je spre-
jel resolucijo, s katero pozivlja svoje
delegatke, ki bodo prihodnje dni odšli
v Washington h konvenciji imenova-
ne organizacije, naj delujejo na to,
da se sklene, naj člani delavskih or-
ganizacij gotovega dneva dvignejo
ves svoj denar iz hranilnic. Te ko-
rake priporočajo delavske organiza-
cije kot odgovor organiziranemu ka-
pitalu, koji skuša povsodi v republiki
uničiti delavske organizacije, kar se
je najbolj dokazalo povodom ravno-
kar končane velikega štrajka v
Philadelphiji, Pa.

Livermore Falls, Me., 21. marca. Štrajk
v papirnicah International
Paper Co., kateri traja v vseh družbe-
nih tovarnah v državi New York in
Vermont že nad dva tedna, se je se-
daj razširil tudi na državo Maine,
kjer delavci imenovane družbe so v
družbenih tovarnah v tukajšnjem me-
stu, kakor tudi v Chisholmu in Ri-
leyu pričeli s štrajkom. Tukaj je
prenehalo nekaj nad 400 delavcev
z delom.

Philadelphia, Pa., 21. marca. Pred-
sednik pennsylvanskega oddelka or-
ganizacije American Federation of
Labor je naznanil vsem delavskim
unijam v državi Pennsylvaniji, naj
ne izvrše odredbe, tikajoče se sklepa
glede uprizoritve generalnega štrajka
po vsej Pennsylvaniji, kajti štrajk
železnice in v Philadelphiji se je
povoljno zaključil.

Chicago, Ill., 21. marca. Štrajk
zapadnih železničnih strojevodij in
kurilcev se najbrže v kratkem prične,
kajti konferenca, ki so se vršile med
zastopniki zapadnih železnic ter za-
stopniki delavcev in vladnim delav-
skim komisarjem, so se završile ne-
povoljno, tako, da skoraj ni upati,
da bi bilo še mogoče doseči sporazum.
Predsednik meddržavne komisije, ki
je prišel semkaj iz Washingtona v
svrhu posredovanja med obema
strankama, je že odpotoval nazaj v
Washington in pred svojim odpoto-
vanjem je izjavil, da ni upati, da pri-
de do poravnave.

Prva elektrifikacija v North Carolini.

Raleigh, N. C., 19. marca. Včeraj
so v tukajšnjem državnem zboru
elektrifikacijirali zamoreca Walter
Morrisona, ki je bil prvi kamzjenec,
da je moral v North Carolini umreti
na električnem stolu. Dosedaj so v
smrt obsojene zločince še obsodili po
starem evropskem zakonu in zakonu,
ki določa uvedbo električnega stola,
so šele nedavno ustanovili. Morrison
je bil zločinec najhujše vrste. Ne-
davno so ga izpustili iz ječe, v kateri
je bil radi nekega zločina par let, toda
takoj drugi dan za tem, je posilil ne-
ko Hrvatino, vsled česar ga je sodišče
potem obsodilo v smrt. Ker elektri-
čni stol še ni bil postavljen, so morali
dan njegove smrti štirikrat preložiti

Položaj v Philadelphiji. Štrajk ni končan.

VSLUŽBENCI ULIČNIH ŽELEZNIC
V PHILADELPHII ZAHTE-
VAJO POPOLNO PRI-
POZNANJE
UNIJE.

Ker družba ni brezpogojno privolila
v to zahtevo, se štrajk zopet
nadaljuje.

BREZVSPEŠNO POSREDOVANJE

Philadelphia, Pa., 21. marca. Vče-
rajsnja vest, da je štrajk vslužbenev
tukajšnje Rapid Transit Co. končan,
je bila prezgodna, kajti družba je si-
cer privolila skoraj v vse zahteve
štrajkarjev, vendar pa ne v taki obli-
ki, kakor so oni želeli in tako so
delavci končno, ko se je že na vse
strani sporočilo o končanem štrajku,
dražbeno ponudbo odklonili in skleni-
li se v nadalje vztrajati pri štrajku.
Ko so delavci odklonili družbeno
ponudbo, je mayor Reyburna zajedno
z odborniki družbe sklepali, kaj je se-
daj družbi storiti, toda pri tem po-
svetovanju ni prišlo do posebnega
zaključka, ker navzoči zastopniki bo-
gate družbe niso bili jedini.

Senator Penrose je, kakor se je že
včeraj poročalo, porabil ves svoj
vpliv, da se doseže končni sporazum,
vendar se je pa nadaljno skupno
zborovanje obeh strank saj začasno
preložilo. S tem pa naravno medse-
bojno posvetovanje še vedno ni kon-
čano in tako je pričakovati, da bo de
štrajk tekom današnjega dneva do-
končan. Delavski vodje pričakujejo
vse najboljše, dasiravno priznavajo,
da je tudi mogoče, da se medsebojna
posvetovanja izjalovijo.

Generalni štrajk, ki naj se prične
po vsej Pennsylvaniji je toraj odvisen
od položaja v Philadelphiji, vendar pa
delavci ne bodo pričeli s štrajkom,
dokler ne zgube tudi zadnjo nado na
umno poravnanje.
Do medsebojnega sporazuma ni pri-
šlo vsled tega, ker družba ulične že-
leznice neče direktno priznati unije
svojih delavcev. Slednji pa absolut-
no zahtevajo, da družba priznava nji-
hovo organizacijo in da se jim takoj
ko prične z delom, da po 25 centov
na uro.

Klub proti kletvini.

Utica, N. Y., 21. marca. Vslužbeni
New York Central železnice so usta-
novili v tukajšnjem mestu klub, kte-
rega je ravno manjkalo, kajti inče
bi se novemu klubu ne posrečilo v iz-
redno kratkem času dobiti nekoliko
sto članov. Posebnih pravil klub ni-
ma in tudi posebnega odzora v tem
klubu ni, kajti vsak član obljubi v
dostojanstvo, da ne bo več klet. Vsa-
kdo se mora zavezati, da bo de daj,
ko bi rad zaklel, raje šel do deset,
kajti predno našteje do te številke, se
mu jeza že toliko ohladi, da potem
sploh ne zakolne. Danes se zatrjuje,
da dosedaj še nijeden član novega
kluba ni zaklel, tako, da še nikomur
ni bilo treba šteti do deset. — By
jingo!...

Ministerska kriza v Italiji.

Rim, 21. marca. Italijanski kabi-
net je danes podal ostavko in sicer
vsled tega, ker je poslanska zbornica
odklonila predlog, ki je določal držav-
no podporo za italijanske parobrodne
družbe. Kabinet so ustanovili dne
10. decembra v minoletem letu in sicer
pod predsedovanjem ministerskega
predsednika Sidney Sonnino.

Washingtonske novosti. Proti Joe Cannonu.

BOJ PROTI PREDSEDNIKU ZA-
STOPNIŠKE ZBORNICE V
WASHINGTONU ŠE
VEDNO NI KON-
ČAN.

Insurgentni in demokratke ne bodo mi-
rovali, dokler Cannona ne
odstranijo.

ODSTAVLJENJE.

Washington, 21. marca. Boj, ki se
vrši v zastopniški zbornici proti zbor-
ničnemu predsedniku Joe Cannonu,
še vedno ni končan in sedaj se gre za
to, da se starega Cannona odstrani
povsem iz odseka za zbornični opravi-
lilnik. Cannon se nepopisno huduje
na takozvane republikanske insurge-
nte, kateri so zajedno z demokrati gla-
sovali za to, da se njega kot pred-
sednika zbornice odpravi iz odseka
za zbornični pravilnik in da se mu
tako odvzame ves njegov dosedanj
vpliv v zbornici. To ga je tako vje-
zilo, da je včeraj nazval one zastop-
nike, ki so glasovali proti njemu —
lopove. Slednji so vsled tega skleni-
li, da preje ne bodo mirovali, do-
kter ne izposlušajo še jedno glaso-
vanje proti Cannonu, in sicer bodo pred
vsem stavili predlog, da se Cannona
kot predsednika zbornice in imeno-
vanega odseka jednostavno odstavi in
na njegovo mesto po novem opravi-
lilniku izvoli drugega zborničnega pred-
sednika.

V tem smislu namreč izjavljajo vsi
insurgentje, kateri pristavljajo še iz-
javo, da se sedaj boj proti zborni-
čnemu predsedniku šele prične in da
bodo dosednji boj v primeri s pri-
hodnjim le malenkost.

Položaj v kongresu je postal tako
kočljiv, da se zamore boj iz zastop-
niške zbornice zanesti celo v senat,
in ako se to zgodi, potem bodo tudi
v senatu republikanska večina izdat-
no oškodovana. Dosedaj v senatu še
nimajo takozvani insurgentov, ven-
dar se pa to prav lahko zgodi in to
bode izredno škodovalo vsej postavo-
daji.

ZA PREDSEDNIŠKE VDOVE.

Vdovi predsednikov Cleveland in
Harrison bodeta dobivali letne
pokojsnine po \$5000.

Washington, D. C., 22. marca. Po-
kojsniški odsek zveznega senata je
včeraj odobril predlog, vsled kterega
naj zvezna vlada podeli vdovam po-
kojsnih predsednikov Cleveland in
Harrison letno pokojnino v znesku
po \$5000. Pokojnino bodeta obe vdo-
vi dobivali do svoje smrti. Zajedno
s tem predlogom je bil vložen tudi
predlog, vsled kterega naj se podeli
bivšemu predsedniku Rooseveltu kot
vrhovnemu poveljniku naše vojske in
mornarice, letna pokojnina v znesku
\$10.000, toda ta predlog je imenovani
odsek zavrgl.

Denarje v staro domovino

pokljamo	
za \$ 10.35	50 kron.
za 20.50	100 kron.
za 41.00	200 kron.
za 102.50	500 kron.
za 204.50	1000 kron.
za 1020.00	5000 kron.

Poklarni je vsteta pri teh svotah
Doma se nakazane svote popolnoma
izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pokljajave izplačajo
c. kr. poštni hranilni urad v 11. do
12. dne.

Denarje nam poslati je najprihiti-
neje do \$25.00 v gotovini v pripre-
čenem ali registriranem pismu, večje
zneske po Domestic Postal Money
Order ali pa New York Bank Draft
FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. H.
Cleveland, Ohio.

Delo v zaporih. Izkoriščanje jetnikov.

KONGRES BODE BAJE SKRBEL
ZA TO, DA KAZNJENCI NE
BODO VEČ DELALI.

S tem se odpravi konkurenca jetnikov
z ostalimi delavci.

IZVEŠTJE O DELU JETNIKOV.

Washington, D. C., 21. marca. Raz-
ni tovarnari in reformerji, kakor tu-
di zastopniki organiziranega dela so
predložili zborničnemu odseku za tr-
govino in delo senziacionalne podatke
o delu jetnikov v raznih državnih in
zveznih kaznilnicah. Pri tem so po-
vdarjali, in sicer povsem opravičeno,
da delo jetnikov škoduje vsem obrtim
v deželi, da korumpira državne in zve-
zine uradnike, da jemlje zaslužek ti-
sočim in tisočim delavcem in da
škoduje neštevilnim rodbinam pri nji-
hovem zaslužku.

Ako postane ta predlog končno za-
kon, bodo pred vsem določal, da se
blago, izdelano v ječah ne sme razva-
žati iz ječnega kraja v drugi. Poleg
tega pa odkriva ta predlog tudi mno-
go tacega, kar javnost dosedaj sploh
še ni vedela, kajti ono, kar se navaja
v razlogih, ki so priloženi predlogu, je
uprav grozno.

Tako je nek tovarnar, ki se bavi z
izdelovanjem srajc, navedel, da je
sodnik Watson od prizivnega sodišča
v državi Indiani, delničar znaner
Reliance Sterling Manufacturing Co.,
kterega je inče znana tudi pod imenom
"jetniški trust". Nadalje se je se-
daj tudi zvedelo, da je warden neke
kaznilnice v državi New York tekom
jednega samega leta dobil od raznih
podjetnikov, ki izročajo svoje delo
vodstvom kaznilnice, \$10.000 komisije,
dočim so oblasti nekega wardena v
Kentuckyju morale ostaviti, ker je od
pogodbencev prejel mal velike pod-
kupnine.

Imenovani trust kontrolira jednajst
kaznilnic (penitentiaries) in poboljša-
valnice (reformatories) ter plačuje
kaznjencem v državi New Jersey le
po 25 centov za deveturno dnevno de-
lo. Sto jetnikov izdeluje žepne robce
na strojih in teh sto jetnikov izdelala
vsako leto po deset milijonov žepnih
robcev, katero blago se prodaja po 4
cente ducat enejše, kakor jednako
blago, ki je izdelano v tovarnah, v
kterih delajo prosti delavci. Nadalje
se je dognalo, da izdelajo jetniki vsa-
ko leto po 4.500.000 srajc, oziroma
75% vseh srajc, kar se jih v Združe-
nih državah izdelala.

Nadalje se v predlogovih razlegih tr-
di, da je takozvani kontrakti sistem
skrajni brutalen in mnogo slabši, ka-
kor oni "peonage". Jetniki morajo
delati od ranega jutra do pozne noči,
tako, da nimajo časa, da bi se dušev-
no in telesno razvedrili ter poboljšali.

Ker je konkurenca z delom v kaz-
nilnicah nemogoča, je moralo že več
podjetij napovedati bankrot in tako
je prišlo tekom časa že na tisoče de-
lavcev od dela in zaslužek, vsled če-
sar je že skrajni čas, da se delo v
zaporih za vedno odpravi. Upati je,
da bode tozadevni predlog kakor hitro
mogoče sprejet.

Nad sto Indijancev umrlo vsled lakote.

Victoria, B. C., 21. marca. Iz Daw-
sona v Yukonu, so danes prišla sem-
kaj poročila, da je nad sto Indijancev
iz rodu Dagrib, ki žive ob Great Slave
Lake, tekom sedanjega zime vsled lako-
te umrlo. Ljudje, ki prihajajo sem-
kaj iz onega nesrečnega kraja, pripo-
vedujejo, kako grozno in v sree sega-
joče je bilo gledati umiranje nekterih
rodbin, katerim seveda nihče ni mogel
pomagati.

CENJENIM NAROČNIKOM.

Cenjenim naročnikom, katerim smo
poslali opomin glede plačila zaostale
naročnine naznanjamo, da naj isto
kmalu ponovno ali poravnajo, ker dru-
gače bomo prenehali list pokljajati.
Stroški dnevnika so veliki in naj se
nihče ne huduje, ako ga opozorimo
za plačilo. Lahko se nam dopušče
tudi le za četrta leta 75 ct in to v poš-
tnih znamkah.

Upravišnje
"GLAS NARODA"

Katastrofa na železnici. Petinštirideset mrtvih.

V IOWI SE JE PRIPETILA GROZ-
NA ŽELEZNIŠKA KATA-
STROFA. NA GREAT
WESTERN.

Pri Shellsburgu je skočil raz tir to-
vorni vlak in potem je
ponesrečil.

RANJENCI.

Marshalltown, Ia., 22. marca. Na
Rock Island železnici, ktere proga vo-
di preko one Chicago Great Western
železnice, se je štiri milje severno od
Green Mountain pripetila včeraj groz-
na železniška katastrofa, ki je zahteva-
la 45 človeških žrtve, dočim je bilo
najmanj 40 ljudi nevarno ranjenih.
Večina ranjenecv je tako poškodova-
nih, da je le malo nade, da bi kdaj
okrevali. V Shellsburgu, Ia., je namreč
skočil raz tir nek tovorni vlak, in ker
je bila vsled tega proga zaprta, je bilo
potrebno poslati dva osobna vlaka po
druhih progah v St. Paul in Minne-
apolis, oziroma v Chicago. Vsled tega
so oba vlaka zvezali skupaj in jih
poslali dalje z dveh lokomotivama.
Ko so potem nekaj časa vozili dalje,
je prva lokomotiva skočila raz tir in
tako je tudi drugo potegnila za seboj.
Obe sta obtičali v vlažnih tleh in
vsled tega se je ves vlak nepričakovano
hitro ustavil, tako, da so trije
Pullmanovi vozovi tudi ostavili tir in
bili hipoma razdejani. Skoraj vsi
potniki, ki so bili v teh vagonih, so
bili na mestu ubiti. Največ ljudi je
bilo v salonskem vagonu in tudi v va-
gonu za kadilce je bilo mnogo žrtve.
V spalnem vagonu sta morala umreti
le dva potnika.
Večino potnikov so spoznali, toda
14 trupel je tukaj, ne da bi se vede-
lo, kedo so.
Tukaj so takoj ustanovili začasno
mrtvašnico, v kateri sedaj leže vse
žrtve katastrofe.

ŽRTVE ATLANTIKA V MINOLI ZIMI.

V minoli zimi se je ob našem atlant-
skem obrežju potopilo 83 ladij.

Boston, Mass., 22. marca. V minoli
zimi je na Atlantiku divjalo izredno
mного viharjev in tako se je ob na-
šem in canadskem obrežju potopilo 83
ladij, dočim je 225 mornarjev in po-
tnikov vtonilo. Med navedenimi ladi-
jami je bilo 13 parnikov, štiri veli-
kanske jadranske, tri barketine, 62
skumerjev in razne druge ladje. Ne-
koliko manjših ladij ni vpoštetih v
imenovanem številu. Financijelna
škoda, ktero so napravili zimski vi-
harji, znaša nad \$1.000.000.

Poi milijona za sliko.

Kakor se je šele v soboto izvedelo,
je kupil bankar Otto Kahn od prodaj-
alcev umetnin Duveen Bros. za 500
tisoč dolarjev neko portretno sliko
holandskega slikarja Fransa Hals-a.
Znani milijonar J. Pierpont Morgan
je ponudil za njo meč \$350.000 in
\$400.000. Z največjo previdnostjo so
prepeljali sliko v Metropolitan muzej.

Ta slika spada k drugim šestih slik,
slikanih v naravni velikosti. Štiri so
v Haarlem muzeju na Holandskem,
peta v nacionalni galeriji v Londonu;
šesta, ki je prešla v Kahnovo po-
sest, je baje najlepša in najbolj ohran-
jena. Slikana je bila menda v letu
1640. Velika je 9 čevljev 4 palce x
6 čevljev, 7 palcev. V sredi je videti
slikarja samega, poleg njega njegovo
soprogo, ki si podajata desnici in si
gledata v oči.

Slika spopolnjujeta dva slikarjeva
otroka pod varstvom zamorskega
sluge.

Roosevelt na potovanju.

Asnan, Egipt, 21. marca. Bivši
predsednik Združenih držav Theodore
Roosevelt in njegovo spremstvo, je
danes odpotoval po železnici proti se-
veru in sicer v Luxor, kamor pride
zvečer. Semkaj je prišel včeraj zju-
traj z parnikom in si je zajedno s
svojo rodbino ogledal znani kraljev
nasip, ki je največji na svet.

Preiskava draginje. Vlada omahuje.

PREISKAVE GLEDE DRAGINJE
SE NADALJUJEJO; ZASLI-
ŠEVANJE PRIČ.

Zasliševanje bode tekom današnjega
dneva dokončano in potem gre
zadeva pred poroto.

RAZPUST KORPORACIJE.

Chicago, Ill., 21. marca. Tekom
današnjega dneva bode komisija, ki
preiskuje poslovanje takozvanega
mesarskega trusta, oziroma tukaj-
šnjih velikih mesarjev, kateri zalagajo
vso deželo s potrebnim mesom, prene-
hala z zasliševanjem prič, oziroma
ukterih vslužbenev navedenega trusta.

Kakor hitro bode zasliševanje do-
končano, bode državno pravništvo iz-
ročilo zadevo veliki poroti. Pokraj-
niški pravnik Sims, njegov pomočnik
Wilkerson in posebni pomočnik
Pagin so vse dokaze že pregledali in
potem so svoje mnenje o tej zadevi
takoj sporočili vladi v Washington,
od kjer dobe v kratkem nadaljna na-
povedila glede postopanja proti mesar-
skemu trustu.

Vlada je prvotno nameravala po-
skrbeti za to, da bodo oni, ki so krivi,
da je prišlo med mesarji do medse-
bojnega določanja cen, kazenskim po-
tom kaznovani. Kakor se pa sedaj
zatrjuje, je vlada ta načrt opustila in
bode pred vsem zahtevala, da se raz-
pusti vsaka korporacija, ki je v zvezi
z določanjem cen mesa. Tako bode
treba najprej razpustiti tukajšnjo
National Packing Co., ki je last vsch
tukajšnjih velikih mesarjev.

Iz Avstro-Ogrske. Bitka v parlamentu.

V OGRSKEM DRŽAVNEM ZBORU
JE PRIŠLO DO NEPOPISNE-
GA PRETEPA MED

POSILANCI IN MI- NISTRI.

Ministerski predsednik Khuen Heder-
vary in poljedelski minister
Szerenyi ranjena.

OBILO KRVI.

Budimpešta, 22. marca. Pri včeraj-
nji seji državnega zbora je prišlo do
nepopisnega boja med poslanci. Pri
tem boju je teklo obilo krvi in glavni
žrtvi ciganske razburjene krvi sta
bila ministerski predsednik Khuen
Hedervary in poljedelski minister Sze-
renyi. Da pride do izgrezov, je bilo
že v naprej pričakovati, kajti vlada
je naznanila, da bode parlament raz-
pustila. Nihče pa ni pričakoval, da
bode prišlo do pravega divjaškega
pretepa.

Takoj, ko je ministerski predsednik
Hedervary ustal, da naznani zbornici
razpust parlamenta, pričelo se je v
zbornici vsestransko kričanje. Le te-
žavno je zamogel ministerski pred-
sednik govoriti, kajti skoraj pri vsaki
besedi so ga poslanci prekinili. Ko
je potem skušal vladni korak opravi-
čevati, je postalo kričanje tako, da o
redu ni zamoglo biti več govora.

Na dano znamenje so poslanci kle-
rikalne ljudske stranke, kakor tudi
člani obeh odsekov stranke neodvis-
nosti naskočili prostor za ministre in
prišli na ministre metati posode za
črnilo, knjige in komade lesa. Vse,
kar ni bilo pribito, so poslanci zmetali
na ministerskega predsednika in na
njegove ministerske tovariše.

Ministerskega predsednika sta sku-
šala braniti poslanca Nagy in Hanes,
toda to se jima ni posrečilo, kajti
Khuen Hedervary, kakor tudi polje-
delski minister sta bila večkrat za-
delata. Obema je tekla kri iz večjih
ran na glavi in oba sta bila od glave
do nog polita z črnilom. Tudi drugi
ministri in razni poslanci so bili ran-
jeni.

Med divjaškim kričanjem in rujo

Pittsburški grafterji. Morajo v ječo.

V PITTSBURGU SE BODE MORA-
LO TE DNI ZAGOVARJATI
ŠESTDESET TAKOZVA-
NIH GRAFTERJEV.

Kaznovani bodo, ker so tekom zad-
njih let varali mestne
blagajne.

PODKUPOVANJA.

Pittsburg, Pa., 21. marca. Kacih
60 uglednih Pittsburžanov, med kte-
rimi je tudi mnogo sedanjih in biv-
ših mestnih svetovalec, je dobilo dan-
es od pokrajinskega pravnika ura-
dno naznanilo, naj pridejo k sodiš-
ču in tam prostovoljno izpovedo, v
koliko so deležni raznega takozvane-
ga grafta iz raznih prevar, ki so se
tekom zadnjih let izvršile pri tukaj-
šnjem mestnem zastopstvu.
Pokrajinsko pravništvo obljubuje
onim, ki bodo prostovoljno prišli k
sodišču, da bode z njimi kar najlep-
še postopalo in zajedno se jim tudi
obljube, da se bodo gledalo na to,
da ne bodo kaznovani, ako niso kak-
prevarne zakrivali.

Včeraj so se pri tukajšnjem sodiš-
ču vršila zasliševanja raznih bivših
mestnih svetovalec. Tako pride dan-
es k sodišču bivši svetovalec Klein,
ki je že obsojen v ječo, da se enkrat
javno pove vse ono, kar je preje taj-
nim potem naznanil pokrajinskemu
pravnistvu. Klein je namreč svojo-
časno izpovedal, da ve za šestdeset
svetovalec in uglednih trgovcev v
Pittsburgu, kateri so redno tekom več
let varali mestne blagajne in dajali
ter sprejemali podkupnine samo v ta
namen, da so tako storili nekoliko
uslug takozvanim političnim bossom.
Klein je podal tudi sodišču imenik
teh ljudi in pristavil, da je prepri-
čan, da so tekom zadnjih par let pre-
varili mesto za najmanj \$102.000.

Takoj po zaslišanju bodo Kleina
odvedli v državne zapore v River-
side, kjer mora osedeti tri in pol
leta kazni.

Rusi na otočju Hawaii.

Yokohama, Japonska, 21. marca.
Semkaj je dospelo iz Sibira mnogo
Rusov, kateri potujejo na otočje Ha-
waii. Med njimi je mnogo premož-
nih ljudi. Ti ljudje ne nameravajo
na imenovanem otočju delati kot de-
lavci na nasadih, temveč si namera-
vajo nakupiti velika zemljišča in se
na njih naseliti kot samostojni polje-
delci. Kedor se loče izseliti iz Si-
bira na Hawaii, se zamore tje tudi
brezplačno peljati. Samoumevno je,
da ruska vlada ne vidi rada, da se
ljudje izseljujejo v inozemstvo, kajti
s tem je naseljevanje v Sibiru izdat-
no oškodovano.

venjem, so končno sejo zaključili,
kajti ministri so že preje odnesli pete
iz dvorane.

Na lice mesta so takoj prihiteli
zdravniki, kateri so ranjenecv v neki
stranski sobi pričeli obvezovati. Mi-
nisterski predsednik je le lahko ra-
njeno, toda poljedelski minister je do-
bil neko posodo v oko, tako, da bode
najbrže na jednem očesu oslepil. Ko
so zdravniki oba ministra obvezali,
so ju hitro odpeljali domov. Kasne-
je so ministri sklenili, da k današnji
državnoborski seji, ki je zadnja ne
pridejo. Mesto ministers

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by the
Slovenian Publishing Co.
(a corporation)
FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko in
"Canada" \$3.00
"pol leta" 1.50
"leto za mesto New York" 4.00
"pol leta za mesto New York" 2.00
"Evropa za vse leto" 4.50
"pol leta" 2.50
"četrt leta" 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti ne
smemo biti.
Denar naj se blagovoli pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta
naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Avtomobili.

Ameriška avtomobilska obrt se je
v izredno kratkem času razvila tako,
da je nadkrila tozadevno industrijo
vseh drugih dežel. Še pred par leti
je bila neznatna, toda dandanašnji
je tako velika in tako vsestranska,
da zamore po vseh deželah tekmovali
z enakimi podjetji. Pri tej obrti
je vsuženih na stotine delavcev in
sedaj je prišlo že tako daleč, da tvori
jedno največjih obrti v Ameriki.
Ves svet mora pa tudi žetati, da se
ta obrt razširja v take in tolkeje
meri, kakor dosedaj, kajti avtomobi-
li, ki so bili prvotno namenjeni le
bogatinom, so postali pri nas tako
množestveni, da so se spremenili
kar preko noči v vsestranski potrebo-
no prometno sredstvo.

Vsak napredek je pa treba drago
plačati in to velja tudi o avtomobi-
lih. Mir zahteva vedno več žrtve,
kakor vojna, kajti v neprestanem
obrnem vrvenju je nemogoče prepre-
čiti vsakdanje nesreče, ktere se do-
gajajo baš vsled obrti. Največ člo-
veških žrtve pa zahtevajo brezdomni
avtomobili. Skoraj ne mine dan,
da bi se ne pripetilo več nesreč z av-
tomobili in pri tem morajo umirati
lastniki teh vozov kot žrtve lastne
neprevidnosti in lastne zabave, kakor
tudi mnogo drugih ljudi, kteri se
pravočasno avtomobilskim dirjalcem
ne morejo izogniti.

Vsled tega je bilo že skrajno po-
trebno, da se stori takim avtomobil-
skim umorom konec. Pri nas se je
že mnogo govorilo o postavitvi, ka-
tera se bode bavila s takimi umor-
stvi in še več se je o tem pisalo, do-
čim se v tem oziru dosedaj še ni ni-
česar ukrenilo. Zajedno se pa tudi
obstoječimi zakoni, po katerih za-
moroje sodišča avtomobiliste kazno-
vati, tako malomarno ravna, da se
na te zakone pri nas nihče ne ozira.

Tekom jednega samega meseca je
bilo v New Yorku večje število od-
rašenih ljudi ranjenih po avtomobi-
lih in poleg teh je bilo tudi dvain-
dvajset otrok težko poškodovanih,
dočim jih je moralo pet umreti. Nj-
hovi starši so zaman jokali za svo-
jimi dragimi otroci, kajti oni, ki so
provzročili njihovo smrt, se za to
solze ne zmujejo, ker dobro vedo, da
jim ne bode treba plačati kake od-
škodnine, dočim jim tudi v ječo ne
bode treba iti. Vsled tega bi bilo
umestno proti avtomobilistom uvesti
skrajno stroge zakone. Ti zakoni
naj bi določali, da se mora vsak so-
fer izkazati, da je v svojem poklicu
tudi mojster in ki naj bi določali,
da se oni, ki provzročijo nesrečo, kaz-
nuje s strogim zaporom in ne le z
denarno kaznijo.

NAZVANILLO.

Vsem Slovanom v Aspen, Colo., in
okolici se naznanja, da je društvo sv.
Barbare št. 47 J. S. K. J. pri zadnji
seji 7. marca sklenilo vstopnino v
društvo znižati. Dosedaj je bila pri-
stopnina \$4.75 in sedaj od 1. aprila
do 30. junija je le \$3.75 za vsakega
kandidata. V društvu se sprejme
vsaki Slovan katoličan od 18. do 45.
leta.

Naše društvo zbornje vsaki prvi in
tretji ponedeljek v mesecu in Redman
Hall na East Main Ave.

Kdor želi toraj pristopiti, naj se
javi kakemu članu ali odboru. Vsak
mu bode drago volje vse tozadevno
natančno pojasnil.

Louis Lesar, L. tajnik.
(10-22-3)

Fanatik iz Tennessee.

Na dan sv. Patrika se je mudil
v našem mestu zvezni senator Tay-
lor iz države Tennessee, kteri je pri-
nekel banketu v hotelu Waldorf-
Astoria nad vse hvalil Iree ter med
drugim dejal: "Proč z Angleži, Ško-
ti in drugimi narodi, kajti danes je
Patriekov dan!"

Tako govorjenje na javnem mestu,
in sicer pri banketu, pri katerem ni-
so bili le sami Iree, temveč tudi za-
stopniki drugih narodnosti, nikakor
ni umestno. Oni tasi, ko so bili še
kaki narodnostni prepripi v Ameriki
mogoči, so namreč že davno minoli
in nihče si jih več ne želi nazaj. Na
zgorajšnji govor bi se tudi nihče ne
oziral, ako bi oni, ki ga je govoril,
slučajno ne bil zvezni senator.

(Navzoti Iree so tudi imeli toliko
takta, da so sen. govor zelo hladno
sprejeli, kar naravno dokazuje, da
imajo oni mnogo več takta, kakor go-
vornik iz Tennessee. Vsekako ga ne
bodo nikdar več povabili, da bi na
njihov praznik govoril.)

V južnih državah se pritožujejo
vsled stagnacije in poleg tega sku-
sajo pridobiti inozemce za to, da bi
se na jugu naseljevali. Ako pa uva-
žujemo, da imajo na jugu ljudi take
vrste, kakor je Taylor, potem se nam
ni čuditi, da se tamkaj nihče neče
naseliti. Nestrpnost, kakoršna odse-
va v novem času zopet iz prohi-
bicionističnega gibanja, je razvoju
našega juga vedno škodovala, kakor
vse drugo. In tudi one zapadne dr-
žave nazadujejo, v kterih se širi pro-
hibicija in fanatizem.

K sreči pa spada Taylor tudi na
juga k ljudem, ki izumirajo, kajti
na njihova mesta prihajajo pamet-
nejši ljudje, kteri bodo skrpeli za
razvoj dežele onstran "Dixon Line".

Prišla bode leta, ko se bode drža-
va Tennessee sramovala, da je svoje-
časno izvolila Taylorja zveznim se-
natorjem.

Številka 78.

(Konec.)

Zora je nastajala, ko je begunec
Nande prišel na vrh hriba, s kterega
je videlo v dolini majhno mesto.
Vse je bilo še v lahmem nočnem
snu in nič ni kazalo življenja in zve-
se je bilo kakor izumrlo. Izmed
gostega sadnega drevja so se vzdig-
vale lične one in dvenastropne hiš-
ice, a v sredi njih je veličastno ka-
ljevala cerkev, farna cerkev meste-
ca N. Begunec je postajal nekoliko
na hribu in zrl z rosinimi očmi na
mesteece, ki je ležalo pred njim za-
vito v lahno jutranjo meglo. Roka
se mu je tresla, ko jo je vzdignil, da
bi si odpel srjaco. Dušilo ga je v
grlu, v prsih; v glavi se mu je vrtele
sedaj, ko je po tolikem času zagledal
kraj, kjer je nekdanj preživel leta ve-
selja, sreče... Stegnili je hrepeneče
roki proti dolini, kakor bi hotel ves
ta kraj objeti, pritisniti na svoje ne-
mno sree; ta svoj lepi, rojstni
kraj...

Ustnice so se zganile in izpregovo-
riti je liho: "Bodi: blagoslovljena
hiša, ki kriješ v svojih stenah moje
najdražje, moje družino! Nikdar ni-
sem verjel, da te posetim v tej sra-
motni obleki, da ti pokažem človeka-
preganjanca! Nikdar! A takega so
mu napravili ljudje, ki pravijo, da so
pravičini, da ljubijo svojega bližnje-
ga..." Otrli si je solzo iz oči in
stekel po hribu navzdol poln hrep-
nenja, poln upov...

Malo trenotkov pozneje je bil že
v mestu. Po ulicah je bilo še mrtvo
in v hišah so bila zaprta.

Vse je še spalo. Le semintja se
je zaslislalo zamolklo pasje lajanje in
petelin se je tudi oglašal in nazna-
njal jutranjo, zgodnjo uro. Težko
so odmevali begunčevi hitri koraki
in hitel je iz ulice v ulico.

Konečno se je ustavil pred majhno
enonadstropno hišo.

Pogledal je na okna in videl, da
so še zaprta.

V hiši je še vse spalo. Sel je na
prag in čakal najmanjšega šuma, da
mu naznani, ali so prebivalci hišice
že vstali ali ne. Sedel je tako nekaj
časa in ko je zaslišal nekak šum, je
skočil hitro pokonec in pogledal na
okna. Stanovniki so se najbrž zbu-
dili in prižigali luč. Videl je natan-
čno svetlobo skozi špranje oken.

Približal se je počasi vratom in
potrkal precej močno na nje.

Prisluškoval je pozorno — nič se
ni slislalo — nihče se ni odzval —

vse je bilo tiho kakor v grobu.

Še dihati si ni upal, da bi le ni-
česar ne preslišal, a — zaman. Nič —

Potrkal je zopet — čakal in čakal,
a nič odgovora —

Strah se ga je polotil, tak strah,
kakoršnega čutimo v mrtvaški sobi,
kjer je vse mirno — molčeče —

Kaj pa je? Ali ni nihče več živ
v hiši? — Ali se je varal, ko je vi-
del v sobi svetlobo?

Potrkal je še enkrat prav močno
kar s celo pestjo.

Postajal je že nestrpen — kri mu
je silila v glavo — sree mu je bilo
močnejše.

Aha! Sedaj se gori nekdo giblje
— koraki se čujejo — odpira vrata.
Koraki po stopnicah — zdaj je že
tu — vrata odpira — in zasliši se
strašen vrisk.

Nekdo je padel za vratmi po tleh.
Nande je skočil naglo skozi odprta
vrata in pogledal na tla.

Tu je ležala vsa polna strahu si-
lasa starka mirno — kakor mrtva.
Nande se je začudil, ko je videl tu
v svoji hiši neznan obraz, a ni rekel
nič.

Urno je stekel po stopnicah, odprl
naglo vrata in obliče mu je obsijala
močna blesteča svetloba —

Zdelo se mu je, kakor da gori so-
ba. Stopil je ves omamljen naprej
in gledal. Ni mogel umeti, kje se
nahaja. Saj to ni njegova soba, nje-
govo stanovanje. Gledal je pozorno
po nji in videl ob zidu postavljeno
dolgo, črno-pregrnjeno posteljo... Ob
nji so gorele dolge sveče... Mrtva-
ška soba.

Približal se je ves drhteč postelji
in pogledal na njo.

Tu je ležala žena, suhih, izpitih
lic — njegova Reza.

Zavrtelo se mu je v glavi in opri-
jeti se je moral bližnjega stola, da
ni padel na tla. Strmel je z mrtvim
očesom tja v ta nemi prizor —
Sveče — postelj — mrtvece — žena
— vse to se mu je podilo po bliskovi
v glavi. — Prijel se je za njo, skočil
do postelje, zgrabil mrtvece za roke
in zakričal divje, strastno: "Reza!
Reza! Tu sem! Ali me ne vidiš?
Ha, ha, ha! Prišel sem, da te re-
šim — ha, ha! — prišel sem —"

"Reza — čujiš, sam sem prišel —
skozi okno — po vrvi — ha, ha, ha!
Gospod direktor — ti, da si mrtva
— uh! — ne, ne — pojdi no, Reza
— greva tja — saj veš, kakor sva
šla že večkrat — roko v roki — hi,
hi, hi!"

Stresal je mrtvece na postelji in nje-
govo motno oko se je divje žarilo v
strašnem blešku — Pogledal je
po sobi in se zganil —

"Ali vidiš, Reza, tam na steni —
rudče — madež — krvav madež —"
"Oh, Štefan, Štefan! — pusti me
— pusti me — saj te nisem ločil —
Reza, pomagaj — kri — nož —"

Stekel je proti steni, stegnil krče-
vito roko pred-se in lovil z njimi po
zraku. Pri tem je zadel ob svečo na
strani postelje in ta je padla z veli-
kim traskom na tla...

"Ha, ha, ha! Pst, pst, tiho....
Tiho, da se ne prikaže straža... O
kaj... moje majhno železce... brrr,
kaj si mrzlo... Nande... ne, ne...
številka 78, številka 78... ha, ha!...
da, 78..."

Zlezel je v kot, se stisnil k zidu in
začel risati s pilo, ki je prinesel
seboj, po podu številko 78... Smejale
se je — grozno se je smejal... Nje-
gov smeh se je razlegel po sobi in se
mešal z mrtvaškim duhom.

Stranska vrata, ki so bila doslej
priprta, so se odprla in v sobo je sto-
pil otrok, majhen otrok v beli srjakci.
Radovedno je pogledal mrtvaško po-
stelj in mrtvece na njej.

Usteca so se odprla in čuti je bilo
otožen: "Mama!"

A mamica je molčala in njeno oste-
klenelo oko je gledalo žalostno na
otroka, sirota...

A mesto mame se je oglašil v kotu
begunec s svojim grozinim: "Ha, ha,
ha! — Reza — Reza — številka 78,
številka 78 —"

Preplašen deček se je ozrl po sobi
in ko je zagledal v kotu čepčega mo-
ža, je bilo zahtel in stekel iz sobe.

A za njim se je glasil tisti nori: "Ha,
ha, ha! Številka 78..."

Zalostno je zapel zvon v zvoniku
svojo jutranjo pesem... Med njegove
akorde pa se je mešal grozin, mozog
pretresujoči smeh: Ha, ha, ha!...

DAROVI.

Za družbo sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani:

Ivan Pakič in Ivan Krašovec v
Buxton, Iowa, vsak po 25c.

Nikolaj Kozijan, Windham, Mont.,
\$3.00.

Živeli darovalci in njih nasled-
niki!

Uredništvo "Glasa Naroda".

SVARILLO.

Ona dva brata, ki stanujeta na Plum
Alloy, med 48. in 49. cesto, Pitts-
burg, Pa.

Podpisani tem potom kar najres-
nejše svarim, da naj takoj prenehata
z obrekovanjem čez mene in čez moje
krojaško delo.

Delal sem za oba in moral čakati
in čakati za plačilo. Sedaj, ko jima
nečem več delati, me pa obrekujeta
in moje delo grajata. Pazita se to-
raj, sicer vama bode žal!

Frank Marintel, krojač,
5163 Butler St., Pittsburgh, Pa.

(10-22-3)

Nevarno prenočišče.

Po zapiskih detektiva Nat Pinker-
tona.

(Nadaljevanje iz priloge G. N.)

DRUGO POGlavJE.

Smrti sovražnik.

Postalo je že temno, ko je Giusep-
pe Tosti po dolgem, trdnem spanju
odprl v detektivovi oblačilnici oči.
Najprvo se je moral še ogledati in
predaviti, predno se je zopet domi-
slil dogodkov, ki so ga privedli sem.

Potem je pa hitro poskočil.
Ni čakal dolgo, ko so se vrata od-
prla in je v sobo vstopil popolnoma
razcepan postopač, držeč svetilko v
roki.

Človek je v resnici izgledal narav-
nost odurno. Secfrane hlače so bile
ovite z vrvicami, da so se še nekako
skupaj držale, tudi podplati na čev-
ljih so bili na isti način pritrjeni.
Srajce pa mož menda sploh ni imel,
ker skozi raztrgano sukno se je na
več krajih bliščala gola koža.

Obraz je odhajala umazana, rudeč-
kasta brada in na glavi z skušnjami
mi lasmi je imel zmečkan klobuk,
kterega je gotovo že nosilo nekaj
njegovih prednikov.

Giuseppe se je prestrašen zdrnil,
ko je zagledal moža. Ali ga je tova-
riš lopovskega gostilničarja vendar
zasledoval, ne da bi za to vedel? —
Ali je bil to eden zločincev, ki hoče-
jo tudi malega Italijana ugonobiti?

Deček se je skril za divan in ho-
tel klicati na pomoč, a v tem trenut-
ku je rekel mož z glasom, kterega je
mladenič takoj spoznal za Nat Pin-
kertonovega:

"Le ne vstraši se, Giuseppe! Saj
sem jaz!"

Deček se je globoko oddahnil.

"Vi ste, Mister Pinkerton!" je
rekel z velikim, začudenim očmi.

"Hvala Bogu!"

"Well! Pripravil sem se za izlet
v prenočišče, boy! Ali mogoče meni-
š, da se podam tja preoblečen kakor
gentleman? — O ne, mi ne pade v
glavo! — Če se hoče kaj doseči, se
je tudi treba prilagoditi raznim raz-
meram!"

Vrata so se zopet odprla in drug
postopač je prišel notri, ravno tako
oduren v zunanosti, kakor Pinker-
ton.

To je bil Bob Ruland, mojstrov po-
močnik, ki naj bi bil tudi zraven.

Trojica se je končno odpravila in
sicer proti severnem delu mesta
New York. Najprvo so rabili elektri-
čno železnico, ktero so zapustili vi-
soko zgoraj na severu.

Pinkerton je vedel, iz ktere sme-
ri je prišel Italijan in je tudi mi-
slil, na kateri cesti.

Vendar je trajalo dalj časa, predno
je Giuseppe vzkliknil:

"Tukaj smo prišli! — Na ono sta-
ro cerkev se dobro spominjam —
tam je z zelenjem porasla hiša — na
drugi strani velik park! In mi smo
se obrnili v tej smeri!"

Pri tem je pokazal na neko cesto,
imenovano Maxwell Street.

"Idi naprej, Giuseppe!" je rekel
mojster. "Ne prenašli se! Predvari
dobro, da nas privede do cilja!"

"Well!"

Mali Italijan je toraj korakal na-
prej.

Skrajna je šlo precej urno, toda čim
dalje so prišli, tem počasnejši so bi-
li njegovi koraki.

Tupatam se je ustavil in pogledal
naokrog.

Na nekem cestnem vogalu se je zo-
pet ustavil.

"Tukaj je moralo biti! — Tukaj
smo bili — tukaj je zavil Paolo z
Violetto!"

Hitro je stekel v ulico.

Zopet so hodili kakih pet minut
naprej, na desno in levo so se oče-
pile razne ulice.

Vožkar je stekel deček v kako ta-
ko, a se je vedno iznova zopet vrnil.

Konečno je prišel iz ene ulice hi-
treje kakor navadno in glas se mu je
tresel razburjenja, ko je hitro rekel:

"Tukaj je! Na cilju smo!"

Predno je zavil Pinkerton s svoji-
ma spremljevalcema v ulico, je rekel
"Slušajta me! — Jaz bodem ta-
koj, ko stopim v prenočišče, začel de-
lati tako, kakor sem se zavzel. — Vi
dva se skrijta na malem dvorišču
pred vhodom k prenočišču! Največ
mi je na tem ležati, da dobim tova-
riša gostilničarja, moža, ki prihaja
oblečen kakor menih."

To se mora pa samo na ta način
zgoditi, če se gostilničarju zamerim,
in se tako delam, da me bode imel
za svojega smrtnega sovražnika, ki
bi mu lahko postal nevaren.

Če je zadobil to prepričanje, bo-
de njegova prva misel ta, da me do-
bi v svojo oblast in da me uniči. —
Radi tega bode gotovo poslal kakega
sela svojemu skrivnostnemu pomaga-
ču.

In pa to morata paziti! Glejta
vedno k vhodu prenočišča. Sicer pri-
deš pa tudi ti, Bob, lahko notri, da
pobegneš za prenočišče, a težko bode

da ti se neopazno zopet odstrani.

Če pošlje gostilničar kakega sela,
mu sledita! Na noben način ga ne
smeta izpustiti izpred oči, ker vas
mogoče privede na prostor, kjer je
Violetta.

Možu z meniško kuto se ne sme
nič zgoditi, naj pride sem!
Ko pa stopi v spalno sobo in če sli-
šiš žvižg, Bob, potem velja! Naredi
gostilničarja neškodljivega. Saj je
tako vedno v predsobi!"

"Allright, mojster!" je odgovoril
mladi detektiv. "Zanesite se na to,
da bodeva svojo dolžnost in polni meri
izpolnila!"

"Toraj grem naprej! — Pazita se.
Če v prenočišču opazijo, da stojita
vzunaj na stroži, lahko ves naš na-
črt pade v predsobi!"

Giuseppe je mojstru še povedal, da
je vhod k prenočišču približno v sre-
di ulice, in na to je Pinkerton hitro
odšel.

Čez nekaj časa je res videl na le-
vi strani ozek prehod, vodeč na tem-
no dvorišče.

Sedaj je začel detektiv, ki je bil
oblečen kakor kak razbojnik, žvižga-
ti neko počestno popevko, se opote-
kal skozi hodnik in dospel na dvo-
rišče.

Videl je vhod v klet; zraven je br-
lela majhna svetilka. Tudi nadpis je
videl.

Bilo je eno onih prenočišč, kterih
se v New Yorku toliko najde. V njih
se navadno sestajajo reveži in brez-
poselni delavci, večkrat pa tudi hu-
dodelci.

Za nekaj centov se dobi v takih
nočiščih umazano ležišče, na katerem
revež vsaj do jutra nekoliko na svo-
je gorje pozabi.

Nat Pinkerton je šel po izhojenih,
kamenitih stopnicah dol in še vedno
žvižgaječ je stopil v predsobo.

Gostilničar se je dvignil izza mize,
za katero je sedel, in na kateri je bil
krožnik z novci, koje so mu dali nje-
govi prenočevalci.

Mož je bil strašno grd. Zraven ta-
ga pa hudo debel in se je mogel le
počasi gibati. Vsako gibanje ga je
hotelo zadušiti.

Ta mož res ni mogel nikomur po-
stati nevaren. Če je hotel izvršiti
kako hudodelstvo, je moral imeti po-
močnika.

"Halo!" je zaklical dozvednemu
potopuhu, ki je vstopil, "ne razsaja
potop, boy. Notri spi še več tvojih
tovarišev!"

Pinkerton se je postavil pred nje-
ga in se gromko zasmeljal:

"Ha, ha! Ta je pa dobra! God-
dam, na-me se nikdo ne ozira, kadar
spim! — Toda govori, ali nisi Sam
Warwas?!" E, ravno tako izgledaš,
kakor moj dobiti, stari Sam!"

"Nisem Sam, ne!" je zarenčal go-
stilničar. "Imenujem se Jonny Tailor."

"Jonny Tailor! — Res je, Jonny
Tailor! O, prav dobro te poznam,
še bolj, kako si misliš, Jonny!"

Gostilničar je nekaj časa nezana-
ljivo gledal postopača v njegov za-
goreli obraz, potem se je pa zaničljivo
v nasmešnil, šel zopet k mizi ter se
vseled.

"Toraj, kaj hočeš, boy! Ali želiš
čukaj spati? Potem urno! Plačaj
pristojbino za to noč in idi v spalno
sobo! Ne preostaja mi za tebe ča-
sa!"

Pinkerton je šel sedaj še bližje mi-
zi, se naslonil nanjo z obema roka-
ma ter se nekoliko naglil k Jonny
Tailorju in ga ostro pogledal.

"Da", je rekel. "Tudi spati ho-
čem! Še preje moram pa s teboj ne-
kaj govoriti!"

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 4483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomoćni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 883, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVIL, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 541, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, Bx 95, Ely, Minn.
ŠTEFAN PAVLIŠIČ, tretji porotnik, Bx 261, Aurora, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEK, 711 North Chicago St., Poliet, Ill.

Dražtveno glasilo je "GLAS NARODA."

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko se je dne 4. marca iz ljubljanskega južnega kolodvora odpeljalo 25 Slovencev, 90 Hrvatov in 162 Hrvatov.

V prepri. Dne 4. marca sta se delavca Andrej Hočvar in M. Vojska v neki gostilni na Dunajski cesti v Ljubljani sprla in spopadla. Med prepriom je Hočvar Vojsko tresel ob tla in se je ta pri padcu na tilniku znatno telesno poškodoval. Sprizanjilo ju bode sodišče.

Kap je zadela 3. marca v Ljubljani na kolodvoru v Kranjski gori v Britofu pri Kranju rojenega 63 let starega minarja Senka, ko je ravno stopil iz vlaka in vasi je svojnemu bratu Podkoren. Vsaka pomoč je bila prepozna.

Mačka dojnica svojih vnukinj. V nekem znanem večjem kraju na Dolenjskem je imel nek posestnik dve mački, mater in hčer, ki sta živeli v najlepši slogi in zadovoljstvu. Nenadoma pa se je to prijateljstvo razdrlo in nastal je silen erčel med njima. Stara je venomer pihala na mladico in vasi je priletela tudi kakor gorka preko makijih ušes. Sovrstvo pa se je pričelo onega dne, ko je mladica vrgla na senu tri slope mladice. Stara mačka, ki je tudi v senu imela svoj manjši zarod, kar ni mogla videti mladice. Ta pa ne bodi lena, pograbila mladico in ga odnese na sosedov kozolec, ki je gotovo 250 korakov oddaljen, da se izogne vednemu pihanju stare mačke. Kasneje je z nosila še ostala mladica na novo domovanje. Ker ni prišla nič domov in je bilo treba preskrbeti hrano, si je upala predaleč na polje. Tam pa jo nekoga večera zalotil najjemnik lava ter jo brez pomisleka pihne. Zjutraj je našla sosedova dekla mačko mrtvo v razboru. Vsem se je smilila, ker je bila izvrstna lovcica. Še bolj pa so se je smilili mladiči, katere je imela ne kje na kozolez skrite. Tu pa se je zgodilo nekaj posebnega. Stara mačka je postala nemirna ter krenila na sosedov kozolec, kjer je našla osirotele mladice. In umna žival je po svojem namenu izprevidela, da je treba pomoči gladnim mačicam. Brez obotavljanja je pograbila prvo ter jo zanesla v svojo gnezdo; prvi sta sledili še ostali dve. In tako se je zgodilo, da je stara mačka dojila in izredila svoje osirotele vnukinje. Silni slučaj se pač redkokdaj dogaja.

Požar. Iz Semiča se piše: Dne 28. svečana je začelo goreti ob 11. uri pomoči v vasi Podreber, pri g. Simončiču. Goreti je začelo v hlevu; požar, ki najbrže delo zlobne roke, je uničil vsa hišna poslopja, ter 4 glave goveje živine. Domači so si sami komaj rešili življenje. Na kraj nesreče je takoj prišla semiška požarna hramba, ki je neumorno delala do 10. ure zjutraj ter tako preprečila veliko nesrečo, kajti veter je silno pihal, in so bile sosedne hiše v nevarnosti. Simončič ima obščno škodo, ker ni bil nič zavarovan.

Porotne obravnave pri okrožnem sodišču v Novem mestu. Med Francetom Prahom, 24letnim mizarjem iz St. Ruperta na Dolenjskem in 22 let starim Janezom Simončičem ni vladalo posebno prijateljsko razmerje. Dne 25. decembra 1909 namreč na Miklavžev večer je bil France Prah obložen v parkljinu od nekega tepen in drugi so mu povedali, da sta bila to Simončič in njegov prijatelj Jur-

gič. Pri neki priliki je obračunal Prah z Jurgičem, ko ga je dobil samega in ga je sunil z roko v zobe in parkrat klofutil. Dne 26. decembra 1909 se je pripeljal France Prah v družbi fantov iz St. Ruperta v Bistrico pri Mokronogu, kjer je Anton Zajc odprl novo gostilno. Čez nekoliko časa gre France Prah iz sobe za hišo, opravljat potrebo, skoraj za njim pa celje iz hiše Janez Simončič, se približa Prah in ga vpraša: "Zakaj si pa ti Jurgiča tepel?" Prah odgovori: "Če ne boš tih, bom pa še tebe," se obrne in udari Janeza Simončiča z ostrim delom ročaja močne palice, da mu kljuka — bila je 20 cm dolg rog jelenov — prsbiže črepanjo in se zasadi v možgane. Tako izpove priča Anton Jerič, ki je stal 4 korake vstran in pravi, da ni videl nobenega noža v Simončičevi roki. Obtoženece Prah pa pravi, da je pristopil Simončič k njemu, mu prerezal sukno na hrbtu in ko je drugič dvignil roko, da bi ga z nožem, ga je on udaril s palico, da bi se mu uhranil. Dve drugi priči, ki sta stali več korakov vstran in izmed katerih je bil eden vinjen, izpoveata slično kakor Jerič, le s to razliko, da so bile besede Simončiča v grobem tonu izgovorjene. Simončič sam, ki je bil dne 28. decembra 1909 na smrtni postelji zaslišan pod prisego, je rekel, da ni bilo pri usodnem udarcu nobenega preprija med njima. Mesec pozneje, dne 25. januarja 1910 je Janez Simončič umrl na otrpenju možganov, ki je nastopilo vsled gnojjenja. Porotniki potrjujejo vprašanje o krivdi in vprašanje o prekoračenju med silobranja in ga spoznajo krivim pregreška zoper telesno varnost. Sodni dvor ga na tej podlagi obsodi na 8 mesecev strogega zapora s postom vsaki mesec. Olajševalni razlogi so, da se kesa dejanja in da ima bolno mater, obteževalni pa, ker je bil že takrat radi pretepa, enkrat 24 ur, drugič 3 tedne zaprt. Oče ranjkega se s svojimi zahtevami zavrne na civilnopravno pot.

PRIMORSKE NOVICE.

Tatje po Vipavskem. — V zadnjem času so bili na več krajih vlomi in tatvine, ki so brez dvoma izvršene po enej in istej družbi. Pred nedavnim časom so vlomili tatje v prodajalnico konsumna N. D. O. v Šturjah, v postajne urade žel. v Ajdovščini; nedavno so vlomili po noči v postajne urade železnice na Cesti. Od tu jih je prepočil načelnik, ki je ob istem času vstal. Ravno ta dan so vlomili v župnišče v Sv. Križu. — Baje so došli skozi klet v hišo. Tu so vse prevrgli, se napili žganja, pokolito in so pokušali v kleti vina, otipali so železo blagajno, a se jim je zdelo pretrda. Odnosi so le nekaj butelj, 3 K. v denarju in puščico za hostije, kakoršno rabijo duhovni, ko neso zadnjo popotnico. — Ta je bila jako dragocena; stara je baje 300 let. Sv. Kriška cerkev jo je dobila v dar od neke plemenitške rodovine.

Konec pijanca. 51letni brezposelni natakter Andrej Stanič iz Trsta, pristojen v Ajbo na Goriskem je bil zadnje večere zaporedoma tako pijan, da je oblezel na ulici. V četrtek ponoči se je zopet tako navlekel, da je oblezel v ulici Caserma, kjer ga je dobil policaj in ga spravil v luknjo, da se prespi. Ko so mislili, da je lahko gre v ljudsko prenočišče, kjer je stanoval, so ga izpustili in mu zažigali, naj gre na vsak način spat. Ob eni ponoči je službovali stražnik natelet v ulici Nuova prod hišo št. 18 na tlaku ležečega človeka, ki ni dal nobenega znaka življenja od sebe.

CARNEGIE TRUST COMPANY,
115 Broadway, New York.
Glavnica in prebitek.....\$2.500.000,00
Depozitarna za državo in za mesto New York.

URADNIKI:
J. B. REICHMANN, President.
JAMES ROSS CURRAN, Vice-President. ROBERT L. SMITH, Vice-President.
STANTON C. DICKINSON, Treasurer. ROBERT B. MOORHEAD, Secretary. JOHN J. DICKINSON, Jr. Asst. Treas. ALBERT E. CHANDLER, Asst. Secy., LAWRENCE A. RAMAGE, Trust Officer. CHARLES E. HAMMETT, Asst. T., LEVISTON G. BALL, Auditor, CHAS. M. SCHEM, Asst. Auditor, PHILIP J. ROSE, Jr., Cashier.
Določena depozitarna za New York Cotton Exchange.
Zastopnik države in mesta New York.
Carnegie varnostne shranilnice pod banknijsko protekzi.

Konstatirali so, da je nepoznanec mrtve. Na lice mesta je prišla policija, komisija, ki je spoznala v mrtvecu ne dolgo poprej izpuščenega Staniča. Vsled velike pijanosti je padel na tlak in umrl.

Napad z revolverjem na deklico. V Trstu je 4. marca popoldne napadel z revolverjem neki trgovski pomočnik Lazar Ollovič iz Hrvaškega, 24letno Frido Weidinger, ki je dospela še le predvčeršnjim v Trst iz Celovca. Napadalec, ki so ga aretirali na begu iz hiše, je oddal na njo tri strele. Ranjena je bila v pljuča in obraz. Vzrok napadu ni znan. Težko ranjeno deklico so prepeljali v bolnico.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Drobne novice. V Celju je prišel pod voz petletni otrok železničarja Rajneša. Otroku je strlo kolo desno nogo in je dobil tudi še več drugih poškodb. Spravili so ga v bolnišnico. Nesreča se je pa zgodila vsled tega, ker so se konji splašali godbe pri pogrebu nemškutarskega kovača Grlica. — Sladkor se je podražil od 1. marca naprej po 4. vin. pri kilogramu. — Onesvestil in zgrudil se je v gosposki ulici v Graecu nam. stavbni svetnik V. Butta. Spravili so ga z rešilnim vozom v bolnico in ko si je malo odpomogel, domo.

Celje. Nedavno so se v Pročnu pri Celju v neki gostilni fantje sporekli s posestnikom Gajšekom. Preprij je narasel tako daleč, da so se pripravljali začeti z nožni obdelavati. Pri tem je znan pretepač Kobale, ki je najbolj divjal. Gajšek zahteval z nožem dvanaest hudih ran in mu iztaknil eno oko. Gajška so prepeljali v celjsko bolnico.

HRVATSKE NOVICE.

Lep naroden "mučenik" italijanske identite. Nedavno so bile v Splitu italijanske socijalistične demonstracije. Pri tej priliki je bil aretiran nek Domenico Recapito, pristojen v Bari na Italijanskem. Ko je ta junak prišel iz zapora, je pričel strahovito častniško gonjo proti splitskim redarjem, katere so se udeleževali listi iz kraljevstva in proglašali Recapita za narodnega junaka in mučenika. Recapito je pa tudi tožil hrvaške redarje radi zlostavljanja in sodišče je na njegovo izpoved obsodilo vse štiri, nakar so bili odpušteni iz službe. Sedaj se je pa izvedelo, kdo je ta italijanski "mučenik." Mož je bil preje v Trstu in je bil tu ponovno kaznovan, končno pa za vselej iz Avstrije izgnan. V Splitu ga je njegov lastni oče zatožil na pupilarnem sodišču radi krutega postopanja z ženo in otrokom ter tudi povedal, da je bil njegov sin že večkrat kaznovan radi navadnih zločinov. Sedaj so iredentovskega "mučenika" zaprli in se bo moral zagovarjati radi prepovedane povrnitve v Avstrijo in radi prikritja predkazni v tožbi proti redarjem. Po prestani kazni bo odgnan v Italijo.

Oporoka častnika — hrvaškega politika. Zagreb, 4. marca. Hrvatski poslanec, umirovljeni podmaršal Tomičić, je napravil oporoko, v kateri je določil vse svoje premoženje v svrhu, da se izda hrvaško-srbska enciklopedija. To delo imata skupno izvršiti "Jugoslavanska akademija" v Zagrebu in "Kraljevska akademija" v Beogradu. Zagrebška akademija se je v tej stvari že obrnila v Beograd.

RAZNOTEROSTI.

Ali je to znamenje napredka? — Avstro-ogrsko vojska šteje v miru 380.866 mož in 28.742 častnikov; to-rej pride na vsakih 14 mož en častnik. Na enega učitelja pride v naših deželah povprečno 60 otrok, v mnogih krajih pa tudi po 100. Pa naj reče kdo, da Avstrija ni napredna država!

SLOVENCI IN SLOVENKE, NAROČAJTE SE NA NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK "GLAS NARODA"!

Židje na Ogrskem.

Znani madjarski statistik Ladislav Fenješ je izdal študijo o razvoju židov na Ogrskem, ter posebno opozarja na dejstvo, da se židje izredno množijo in nobeden krščanski narod v tej deželi ne more ni od blizu meriti se s to množitvijo. Leta 1785 je bilo v vsej Ogrski samo 75.000 židov. Leta 1870, toraj po 85 letih, je po tedanjem ljudskem štetju naraslo število židov na Ogrskem na 552.133 duš. Med tem ni minulo 40 let in število ogrskih židov je doseglo 1 milijon. Samo v Budimpešti je 200.000 židov. V severnih ogrskih županijah, izlasti med Malorusi živi nad 100.000 židov. Nad 6 milijonov hektarjev zemljišča Ogrske je v židovskih rokah, a vsa ogrska mesta so polna židovskih trgovcev.

Šivilja podedovali milijon dolarjev.

Brattleboro, Vt., 19. marca. Mrs. Harriet B. Howard je večeraj dobila uradno naznanilo, da je podedovala milijon dolarjev in sicer po svoji v Dublunu, na Irskem umrli stari materi.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Josip Miklič iz St. Mary's, Pa., v Kočevje; Fran Martinčič in Ivan Martinič iz Misoula, Mont., v Platinio; Josip Razpor in Ivan Grzinčič iz Beannmouth, Texas, v Klane; Pavel Mohorič iz Cleveland, Ohio, v Kamnik; Stanko Kriz in Anton Kriz iz Pine Bluff, Ark., v Čabar; Marija in Jurij Strljani iz Pittsburgh, Kansas, v Zagorje; Marija Jovanović iz Butte, Mont., v Reko; Josip Spiranič iz Milwaukee, Wis., v Reko; Marija Porenta z otrokom iz Hudson, Wyo., v Škofjo Loko; Fran Bergant iz Fort Smith, Ark., v Škofjo Loko; Fr. Eržen iz Hudson, Wyo., v St. Jur; Josip Miller iz Globe, Ariz., v Ribnico; Ivan Knafelc iz Trinidad, Colo., v Ljubljano; Ivan Mukovec iz Butte, Mont., v Stari trg; Josip Fine iz Chisholm, Minn., v Škofelco; Anton Blažič iz Sheboygan, Wis., v Novo mesto; Fran Ahlin iz Kenosha, Wis., v Grosuplje; Fran Rovnak iz Pueblo, Colo., v Celje; Rozalija Kolar iz Hermine, Pa., v Litijo; Mihael Federšek iz Milwaukee, Wis., v Ptujsko goro; Vincenc Puhelj iz Whitney, Pa., v Krško; Ivan Virant iz White Salle, Ill., v Novo mesto; Fran Levlar iz Richwood, W. Va., v Dolenjo vas; Andrej Znidaršič iz Johnstown, Pa., v Bločice; Fran Čadež iz Brockton, Pa., v Poljane; Josip Pleše iz Roslyn, Wash., v Delnice; Anton Javornik iz Cooper Hill, Tenn., v Bistrico; Josip Župevec z družino iz Willock, Pa., v Novo mesto; Anton Mirt iz Willock, Pa., v Krško; Anton Fatur iz Willock, Pa., v Kilovce; Josip Fitz z družino iz Piper, Ala., v Kočevje; Matija Slane iz Piper, Ala., v Černošnice; Leo Henigman z družino iz Elkland, Pa., v Toplice; Matija Simčič iz Monongah, W. Va., v Sepljane; Ivan Kosane iz St. Louis Mo., v D. M. Polje; Ivan Oblak iz Rock Springs, Wyo., v Poljane; Josip Gasperič iz Cleveland, Ohio, v Novo mesto; Fran Rupnik z družino iz Clinton, Ind., v Zagor; Alojzij Pirc iz Hendricks, W. Va., v Videm; Matija Zupan iz Pittsburgh, Pa., v Videm; Jurij Porok iz Durbur, W. Va., v Gorenje Jezero; Ivan Kravost iz Bessemer, Pa., v Postojno; Peter Balenčević iz Bingham Canyon, Utah, v Žitnik; Fran Pintar iz Anderson, Ind., v Litijo; Josip Koss iz Colorado City, Colo., v Dane; Jakob Kastelic iz McKinley, Minn., v Škofljico; Alojzij Žitnik iz McKinley, Minn., v Litijo; Matija Papič iz Peoria, Ill., v Metliko; Anton Petrač in Josip Kirm iz Livingstone, Mont., v Reko. Vsi ti potniki so kupili-parobrodne listke pri tvrdki Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York.

VABILO K VESELAJOI.
ktero bode priredilo društvo sv. Barbare postaja št. 50 v Burdine, Pa., na velikonočni ponedeljek 28. marca v Frank Petrovičevi dvorani. Pričetek ob 4. uri popoldne, konec ob 12. uri. Vstopnina za možke \$1.25, da me proste, pivo prosto.
Za izvrstno godbo in za dobro postrežbo bode skrbel v to izvoljeni odbor.
Vljudno vabimo vsa sosedna društva v okolici, da se udeležijo te naše veselice. Čisti dobiček je namenjen postajni blagajni.
Fran Petrovič, I. tajnik.
(19-22-3)

Kje je JOSIP GERL? Star je kakih 28 let. Bil je v Clevelandu, Ohio, in pozna se lahko na tem, ker ima nad desnim očesom veliko bulo. Za njegov naslov bi rad zvedel: John Blatnik, 6304 St. Clair Ave., Cleveland, O.
(19-23-3)

Iščem svojega očeta JANEZA RIBARIČ. Pred 8 leti je šel v Ameriko in prva dva leta je še pisal in tudi kaj poslal materi, sedaj je pa že 6 let, odkar ni slišal ni duha o njem. Otroci smo trije in mati, ktera je stara in boleha od žalosti ter si ne moremo več pomagati, ker smo preveč zadolženi. Pred 4. leti je bil v Broughton, Pa. Prosim cenjene rojake, če kdo kaj ve o našem očetu, da naznani na sledeči naslov: Antonija Ribarič, Trnovo št. 116, Kranjsko, Austria.
(19-23-3)

Kje je JOSIP VIDMAR? Doma je iz Gradence št. 5, pošta Žužemberk na Dolenjskem. V Zedinjenih državah biva že kakih 26 let in že 16 let očetu ni nič pisal. Takrat je bil v Montani. Za njegov naslov bi rad zvedel njegov oče: Anton Vidmar, Gradence št. 5, p. Žužemberk, Kranjska, Austria.
(19-22-3)

POZOR rojak!
Kdor kupuje oro ali drugo stvar, naj se najprej posloži pri nas. Mi oddajamo boljša, cenejša in boljše stvari, kot jih oddajajo drugi. Pritepite se na nas.
DEGAN CE, WIDETICH & CO.,
1622 Arapahoe St., Denver, Colorado

KRETANJE PARNIKOV.
LA TOURAINE
odpluje 24. marca v Havre.
CEDRIC
odpluje 26. marca v Liverpool.
OCEANIC
odpluje 26. marca v Southampton.
LAPLAND
odpluje 26. marca v Antwerpen.
AMERIKA
odpluje 26. marca v Hamburg.
POTSDAM
odpluje 29. marca v Rotterdam.
ARGENTINA
odpluje 30. marca v Trst.
GEORGE WASHINGTON
odpluje 31. marca v Bremen.
LA SAVOIE
odpluje 31. marca v Havre.
PHILADELPHIA
odpluje 2. aprila v Southampton.
KROONLAND
odpluje 2. aprila v Antwerpen.
NIEUW AMSTERDAM
odpluje 5. aprila v Rotterdam.
KAISER WILHELM II.
odpluje 5. aprila v Bremen.
MARTHA WASHINGTON
odpluje 6. aprila v Trst.
LA LORRAINE
odpluje 7. aprila v Havre.
FINLAND
odpluje 9. aprila v Antwerpen.
NEW YORK
odpluje 9. aprila v Southampton.
GRAF WALTERSEE
odpluje 9. aprila v Hamburg.
NOORDAM
odpluje 12. aprila v Rotterdam.
LA PROVENCE
odpluje 14. aprila v Havre.
RHEIN
odpluje 14. aprila v Bremen.

CENJENIM NAROČNIKOM NAZANANJE.
Vsak naročnik, kateri se preseli, naj nam naznani vedno svoj star in nov naslov, kar je le potem nam je mogoče vsakemu ustreči.
Upravišтво
"GLAS NARODA".

Kje je ŠTEFAN STALCAR? Doma je iz Nakla pri Črnomlju. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, naj naznani Glasu Naroda, ali pa meni, njegovi sestri. — Mary Rono, P. O. Celina, Minn.
(19-23-3)

NAZNANILLO.

Podpisani naznanjam, da me je moja žena ANA TONČIČ, rojena ŠUSTARIČ, po domače pri Šupniku. Jerneja vas pri Črnomlju, že pred 8. meseci zapustila, ter živi sedaj v Rankin, Pa., na Kenmar St. št. 101. Jaz sem star 32 let, ona pa 26, in pa pravi, da sem za njo prestar. Hišavsko in sladko se liže okoli mladih in neizkušenih boysov.
Jaz pa vsacega svarim pred njo, ker ona ne da bi samo lagala, marveč ima tudi dolge prste in je za to že edenkrat sedela 1 mesec dni.
Mathias Tončič,
5153 Butler St., Pittsburgh, Pa.
(22-24-3)

POZOR ROJAKI!

Podolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo Alpejsko tinkturo in Pomado proti izpadanju in razrasli las kakorine se dosedaj na svetu ni bilo, od katere možkin in ženskost gosti in dolgi lasje resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več izpadali, ter ne osteli. Ravno tako možkin v 5 tednih krasni brki popolnoma zrastejo. Reumatizem v rokah nogah in križih v 8 dneh popolnoma odstrani, kurja očka, bradavice, potne noge in ozeblino se popolnoma odstrani. Da je to resnica jamčim z \$500. Pisite po cenik katerega pošljem nastojnu.
JAKOB VAKČIČ,
P. O. Box 69, CLEVELAND, O.

ZA VSEBINO TUJIH OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

10.548

to je bila številka bolnika, kateri je bil zadnji v letu 1909 še sprejet v zdravljenje slavnega in znamenitega Dr. J. E. THOMPSONA-A, glavnega zdravnika in ravnatelja Slovenskega Zdravišča v New Yorku. Ta ogromni broj v zdravljenju sprejetih in tudi po kratkem času popolnoma ozdravljenih bolnikov, nam zopet spričuje da je Dr. J. E. THOMPSONA iskušnost in zmoglost v zdravljenju vseh bolezni.

Najbolša Garancija

za vsakega, kateri potrebuje uspešno in hitro zdravniško pomoč, ter želi v kratkem svoje izgubljeno zdravje nazaj zadobiti. ROJAKI IN ROJAKINJE: Ne zgubite nade, ako vas drugi zdravniki niso mogli ali Vas ne morejo ozdraviti — zato torej če se počutite slabi in nemočni ter bolehate na še tako težki in nevarni bolezni, kakor:

reumatizmu, kašlju, na duhi, prohlajenju, sušici, na pljučah, na jetrah, na ledicah, na srcu, na živcih, na dušniku, na vodenici,

DR. J. E. THOMPSON.

na želodcu, na zlati žili, na trakuji, slabosti prebavnih organov, slabokrvnosti na očet, v ušesih, na lišaju, na srbečini, na prhutah, na mazulih,

Kakor tudi tujih moških in ženskih spolnih bolezni:

triperju, čankerju, siflisu, izcurenju moškega soka, nezmožnosti v spolnem občutju; — ne daje na belem toku, nerednem mesečnem čiščenju, na vnetju maternice, neplodovitosti, — tedaj se z zaupanjem obrnite za pomoč na slavnega in po vsem svetu radi njegove izkušnosti v zdravljenju dobro poznatega Dr. J. E. THOMPSONA ker ni je nj ječe.

AKUTNE IN KRONIČNE BOLEZNI
katera bi ne bila njemu dobro in natanko spoznata in katere bi se on ne upal v kratkem popolnoma ozdraviti.

Zdravljenje vseh spolnih bolezni ostane strogo tajno.

PAZITE DOBRO KOMU poverite bolezen v zdravljenje. Vaša lastna korist je da ne odlašate temuž takoj v materinem jeziku pišite za svet in zdravniško pomoč na SLOVENSKO ZDRAVIŠČE kateremu na čelu stoji slavi zdravnik:

DR. J. E. THOMPSON
342 W. 27th St. New York, N. Y.

Zdravju najprimernejša pijača je
LEISY PIVO
ktero je varjeno iz najboljšega importiranega češkega hmela. Radi tega naj nikdo ne zamudi poskusiti ga v svojo lastno korist, kakor tudi v korist svoje družine, svojih prijateljev in drugih.
Leisy pivo je najbolj priljubljeno ter se dobi v vseh boljših gostilnah. Vse podrobnosti zveste pri Gca. Travalkarju 6102 St. Clair Ave. N. E. kateri Vam drage volje vse pojasnai.
THE ISAAC LEISY BREWING COMPANY
CLEVELAND, O.

Podružnice
Spljet, Celovec
In Trst
Dolžnišča glavnica
K 3.000.000

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2
sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po čistih 4 1/2 %
Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.
Naj zastopnik za Zedinjeno državo je tvrdka
FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York.

Podružnice
Spljet, Celovec
In Trst
Rezervni fond
K. 300.000

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 8, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMELJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAYDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošnji pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugemu, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjklivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

V padlšahovej senci.

Episal Karl May; za G. N. priredil B. P. L.

SESTA IN ZADNJA KNJIGA.

Ž U T.

(Nadaljevanje.)

Najprej nič drugega ne, kakor povedati Ahmedu, da smo o nameravanem napadu podučeni. Napad potem najbrže to noč izostane.

"A-ga bode jutri potrdil?"

"To je že res. Upam pa, da mi do takrat pride kaka dobra misel."

"Kako pa naj Kurd izve, da nam je bil nameravan napad izdan?"

"Po ogleduhu, katerega hoče poslati, da izve, če spimo in če kurimo."

"Temu hočete povedati?"

"Da."

"Na kak način pa, master, siidi in efendi?"

"Vijamem ga."

"Ah, oh, vjeti!"

Kljub temi vidim, da se lordova usta vsled veselja spremenijo v odprt trapezoid in da se začne njegov nos gibati. Prime me za roko in nadaljuje:

"Slišajte me, vi veliki, izborni in slavni Kara ben Nemzi, ali hočete to vjetje meni prepustiti? Med vso to dolgo, dolgo jezo nisem imel ničesar opraviti, prav nič ne, in vendar bi se rad enkrat bojeval s kakim črvom in če bi bil deževen. Sedaj je najlepša priložnost, da bi svojih osem prstov, ki so mi ostali, položil okoli katerega bebejskega vratu. Dovolite mi to, sir! Plačam vam rad sto ali pa tudi več funtov!"

"Je lahko tudi brez plačila, milord. Dovolite vam hočem, samo pod pogojem, da sem jaz poleg in da se ravnam po mojih predpisih!"

"Well, dobro, yes! Bebe Kurd, prsti, vrat, predpisi, izborni, nedosegljivo! Sedaj se menda vendar zopet enkrat začne pravo, solidno življenje!"

To tako glasno zakliče, da ga moram prositi, naj ostane miren. Čez nekaj časa postaje miren, in radi tega grem, ne da bi seveda Hadedinom o tem kaj omenil, z Angležem proti skalnati ožini, kjer se hočeva skriti.

Ker jo na goreni strani obevaja ogenj Hadedinov, jo obkroživa ter se vlečeva na drugi, neosvitljeni strani za grm drug zraven drugega na tla. Ker je tukaj temno, naju ogleduh ne more zapaziti.

"Samo, če bode prišel?" vpraša lord, ki komaj čaka, da bi dobil Bebeja v roko.

"Gotovo," odgovorim: "Amad Acad, šejk, je tako rekel. A sedaj bodite tiho, da ga ne bodeva samo videla, ampak tudi njegov prihod slišala."

Tako leživa gotovo kake četrt ure. Od spodaj slišiva ono monotono žumenja gozda, ki pripoveduje vsmoč Neskončnega, Večnega. Tu slišim nek šum spodaj.

"Poslušajte!" zašepečem lordu.

"Nič ne slišim," odgovori.

"Jaz pa natančno. Koraki so. Bližajo se nam."

"Well! Dolga usesa morate imeti, sir! Mislim, da sežejo do tja, lejer so zavrženi. Unikum ste in spadate v kak panoptikum!"

"Hvala, milord! Sedaj pa pazimo, ker ne bode dolgo trajalo, da pridejo ogleduhi."

Kakih pet minut preteče in slišim, da se je sprožil kamen.

"Ze prihaja," pravim lordu. "Zgrabite ga za vrat, toda tako trdno, da ne bode mogel zakričati!"

"In potem?"

"Drugo je moja stvar."

Tih korake slišiva in nekaj trenutkov kasneje ga tudi vidiva. Mesec ga svetlo obevava, medtem ko sva midva v temni senci. Gotovo je bil najbližji kurški ogleduh, a vendar jako slab; jaz bi na njegovem mestu poskal neobsejavane prostore za grmovji in bi se plazil, medtem ko gre on ravnan.

Njegovi koraki so počasni; popolnoma v naši bližini postoji, da bi poslušal. Ker ne vidi in ne sliši nič sumljivega, gre naprej, proti ožini; morda priti mimo nas. Sedaj dregnem lorda, ki takoj vstane; ko vidi Kurda enkrat visoko postavbo pred seboj, skoči prestrašen nazaj; predno pa more zakričati, ga prime Anglež za vrat.

"Imam ga!" meni Lindsay. "Kaj sedaj?"

"Položite ga sem."

Bebeju izpodbijem noge in lord ga položi po tleh; Kurd se nič ne brani. Primem za nož, mu ga nastavim na prsi, prosim Lindsaya, naj mu razglaši vrt in račem grožnjo:

"Če izgovoriš kako glasno besedo, te takoj zabodem; nasprotno se ti pa nič ne zgodi, če ubogatiš!"

Nekaj časa grgrta, in potem globoko vzdihne; govori, ali pa celo kričati, se ne upa.

"Vidiš, da pri poizvedovanju ne imaš sreče," nadaljujem. "Enkrat se ti je posrečilo, ko si bil s svojim tovarišem privrta tukaj; sedaj pa je po tebi, če se ne zdržiš tako, kakor ti zapovem. Odgovorjaj na moja vprašanja, toda tako tiho, da bode samo mi slišali! Ahmed Acad tabori spodaj v dolini!"

Nič ne odgovori; najbrže premišlja, kako bi se v tem položaju najbolje zdržal. Vprašanje ponovim in ga z nožem nekoliko dregnem.

"Ehodi — kurški 'gospod' — ne zabodi me!" prosim hitro. "Da, gospod."

"Kolikoli mož?"

"Dvanajst."

"Ne več?"

"Ne."

"A drugi še pridejo?"

"Ne."

"Saj ste vendar odposlali sela. Zakaj se je to zgodilo?"

"Katera Ehode — za božjo voljo!" se mu izvije. "To veš?"

"Da."

"Kdo si, gospod?"

"Mislim, da me poznate; pogledj me!" odgovorim ter stopim iz sence v mesečno svetlobo.

"Tuji emir z čarovnimi puškami!" pravi jako prestrašen.

"Da, to sem. Odgovorjaj na vprašanja!"

Šele čez nekaj časa me uboga in odgovori:

"Kako moreš to vedeti, mi je nerazumljivo; a res je; odposlali smo sela, ki je šel k Gibrail Mamrašu."

"Ah, k šejku Džial Kurdov? Saj do tja je skoraj en dan hoda. Kaj hode tam?"

"Da, res je daleč, a vendar najbližji kraj, kjer lahko dobimo meso in moko. Prišli smo semkaj, da bi opravili svojo pobožnost; radi tega ne moremo proč, da bi streljali divjačino. Pri Gibrail Mamrašu hočemo nakupiti živila."

"Pri temu? Hm! On spada vendar k Džial Kurdom, katerih sovražniki ste."

"Sedaj ne več, gospod."

"Mogoče! A ne verjamem ti. Pazi se! Napasti nas hočete; to dobro vem. Kakor vidiš, smo vhod k višini zastražili. Kdor se približa, bode ustreljen."

"Gospod, nič vam nočem storiti!"

"Molči! To vem sam boljši; sploh tem vse. Tudi mi smo prišli samo radi tega, da bi opravili svojo pobožnost in ne, da bi se bojevali; radi tega ne bode napram tebi in drugim drugače ravnal, kakor sem nameraval. Zakaj bi se bojevali, ko se je že zadostilo maskevanju? Zakaj naj bi nastalo iz Boga dopadljive molitve klanje in moritev? Ustani; prost si! Pojdi k Ahmedu Acadu, svojemu poglavarju, in prinesi mi moje potočilo! Ponujam vam mir. Obe stranki naj molita pri grobovih svojih mrtvecev in naj potem zapustita te kraje, kadar in kakor se jim zljubi."

"Ne, to se ne sme zgoditi!" zakliče sedaj nekdo poleg mene. Amad el Ghandur pride iz ožine in nadaljuje z grozečim glasom: "Kako moreš, ne da bi nam kaj povedal, čez nas odločevati! Videl sem oba, ko sta odšla; nista se vrnila; nato sem si takoj mislil, da nekaj nameravata, kar je proti moji volji, in radi tega sem šel za vama. Prišel sem v ožino, slišal vaše glasove in postal. Vse sem čul, a ti povem, da nimaš nikake pravice, ponujati mir. Jaz bi se sramoval, prositi kurdske pse za mir! Tako ti povem!"

"Ponudil sem sovražnikom mir, a nisem za njega prosjačil. Tako ti rečem jaz! Ločil si se od mene in lahko delaš, kar hočeš; a tudi jaz lahko počerjam, kakor hočem."

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost je."

"Ni prost!" zakliče Amad el Ghandur, ter prime Bebeja za roke.

"Moj je in prisežem ti pri Alahu, da bode —"

"Stoj, ne prisegaj!" ga prekinem. "Svoje prisege ne bi mogel držati."

"Držal jo bode in povem ti, da bode svojo voljo z orožjem podprl!"

"Dobro, stori tako! Toda Kurd je naš ujetnik; meni ga bodeš oddal!"

"Ne, tega ne storim. Še nikdar nisem svoje besede prelomil, in radi tega ostane pri tem, kakor sem rekel. Prost